

Од свих различитих - и понекад супротстављених – политичко-филозофских одређења биополитике, у 21. веку испоставља се да је најпрецизније одређење стигло од Мишела Фукоа седамдесетих година прошлог века (и то је, истовремено био и почетак развоја филозофског појма биополитике), а оно гласи: биополитика је неолиберализам и као таква означава управљање и контролу целокупних популација.

Мисао о биополитици, односно о неолиберализму француски филозоф приказао је управо као одабрану теоријску и практичну путању западне цивилизације, а данас се чини да је овај правац достигао тачку сопственог врхунца која се поклапа са тј. у исти мах представља и почетак његовог краја. У том светлу, поставља се филозофски и политички проблем да ли питање миграната припада биополитици и које су последице које произилазе из одговора на овакво питање. Чак, дакле, сасвим независно од тога да ли ће се одговорити потврдно или одречно на емпиријску дилему да ли је у конкретној ситуацији сиријских, авганистанских, ирачких и осталих миграција у Европу пресудан утицај спољашњег политичког фактора, питање миграната је биополитичко питање пар екселанс јер експлицитно произилази из савременог система контроле и управљања.

Мигранти као феномен савремене биополитике

Пише: Богдана Кољевић
недеља, 27 децембар 2015 12:02

Мигранти као феномен савремене биополитике

Пише: Богдана Кољевић
недеља, 27 децембар 2015 12:02

Мигранти као феномен савремене биополитике

Пише: Богдана Кољевић
недеља, 27 децембар 2015 12:02

